

Lietas Nr.C29 802713

Lietas arhīva Nr.C-3149/15

SPRIEDUMS

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā, 2015.gada 03.februārī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa

šādā sastāvā:

tiesnese D.Dzērviniece

ar sekretāri A.Silakaktiņu,tulci V.Avdašovu

piedaloties prasītājam /pers. D/

izskatīja **atklātā** tiesas sēdē Rīgā, Lomonosova ielā 10, civillietu **/pers. D/ maza apmēra** prasībā pret **/pers. E/** par uzturlīdzekļu piedziņu, un

konstatēja:

2014.gada 02.oktobrī, pēc 2014.gada 06.marta Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas sprieduma atcelšanas, tiesā jaunai izskatīšanai saņemta lieta /pers. D/ maza apmēra prasībā pret /pers. E/ par uzturīdzekļu piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka atbildētājs /pers. E/ labprātīgi bērnus neuztur - nesniedz ne materiālo, ne morālo atbalstu. Bērni atrodas prasītājas apgādībā, un viņa ir spiesta bērnus uzturēt viena. Atbildētāja darba vieta ir SIA /Nosaukums A/, viņš ir auto remontētājs. Atbildētāja ienākumi ir apmēram Ls 300,00 mēnesī. 2012.gada 09.janvāra vienošanos par bērnu uzturēšanu atbildētājs ir pildījis ļoti neregulāri, kā rezultātā prasītāja ir spiesta vērsties tiesā. Vēlas savu prasību celt uz likuma pamata, jo neviena noslēgtā vienošanās nevar viņai to liegt, savukārt likums ir obligāts visiem. Vienošanās noslēgšana neliedz prasītājai tiesības prasīt uzturīdzekļu piedziņu uz likuma pamata. Pamatojoties uz Civillikuma 179.pantu prasītāja lūdz tiesu: piedzīt no atbildētāja prasītājas labā uzturīdzekļus dēla /pers. F/ uzturam ik mēnesi Ls 60,00, bet ne mazāk kā 30% apmērā no valstī noteiktās minimālās mēneša algas, līdz brīdim, kad dēls pats sevi varēs apgādāt un piedzīt no atbildētāja prasītājas labā uzturīdzekļus dēla /pers. G/ uzturam ik mēnesi Ls 60,00, bet ne mazāk kā 30% apmērā no valstī noteiktās minimālās mēneša algas līdz brīdim, kad dēls pats sevi varēs apgādāt.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.²¹pantu, atbildētājam 2013.gada 8.novembrī nosūtīts prasības pieteikuma noraksts, kā arī paziņojums, kurā noteikts termiņš rakstveida paskaidrojumu sniegšanai 30 dienu laikā no prasības pieteikuma nosūtīšanas dienas un ietverts izraksts no Civilprocesa likuma 74.panta par pušu civilprocesuālajām tiesībām.

Atbildētāja paskaidrojumi tiesā nav saņemti.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.²¹panta otro daļu, paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.²⁶pantu, tiesa lietu iztiesā tiesas sēdē prasības kārtībā, ja to lūdz kāda no pusēm, vai, ja tiesa uzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē.

Tiesa saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.²⁶panta nosacījumiem 2014.gada 7.oktobrī nolēma lietu iztiesāt tiesas sēdē prasības tiesvedības kārtībā, tāpēc abas puses likumā noteiktajā kārtībā tika aicinātas uz tiesas sēdi.

Tiesas sēdē prasītāja /pers. D/ prasību uzturēja uz prasībā norādītajiem apstākļiem un pamata un paskaidroja, ka vienošanās par uzturīdzekļiem bija noslēgta laulības šķiršanas lietā un atbildētājs apņēmis līdz laikam, kamēr bērni varēs sevi apgādāt, maksāt uzturīdzekļus katram bērnam Ls 60,00 mēnesī, bet ne mazāk par Ministru kabineta noteikumos noteiktajiem minimālajiem uzturīdzekļiem. Atbildētājs vienošanos pildījis neregulāri, no 2012.gada jūnija nav maksājis. Atbildētājs teicis, ka ir precējies, viņam esot sieva un bērns. Papildus paskaidroja, ka tad, kad prasītāja ar atbildētāju izšķīrušies, viņai bijusi depresija un sākumā atbildētājs teicis, ka samaksās parādu. 2013.gada beigās cēlusi prasību uz likuma pamata un lūdz tiesu uzturīdzekļus piedzīt no prasības celšanas brīža.

Tiesas sēdē atbildētājs /pers. E/ nav ieradies, lai gan par tiesas sēdes laiku un vietu viņam paziņots Civilprocesa likuma 56.pantā noteiktajā kārtībā, nosūtot pavēsti ierakstītā pasta sūtījumā uz prasītājas norādīto atbildētāja dzīvesvietas adresi, bet tiesas sūtījums ir atgriezts tiesai ar norādi - „beidzies glabāšanas laiks”. Tā kā atbildētājs nav izņēmis tiesas sūtījumus prasītājas norādītajā atbildētāja dzīvesvietas adresē un atbildētājam nav deklarētās dzīvesvietas adreses (lpp. 58), atbildētājs tika aicināts uz tiesas sēdi Civilprocesa likuma 59.pantā noteiktajā kārtībā - ar publikāciju 2014.gada 10.novembra oficiālajā izdevumā „Latvijas Vēstnesis” laidienā Nr. 223 (lpp. 72). Pēc informācijas pārbaudes VMIS 2014.gada 28.novembrī tika konstatēts (lpp. 65), ka atbildētājs ir deklarējis savu dzīves vietu, līdz ar to atbildētājam likumā paredzētā kārtībā tika nosūtīta arī pavēste uz atbildētāja deklarētās dzīvesvietas adresi, bet pavēste atgriezta tiesai ar norādi „beidzies glabāšanas laiks”.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 56.¹panta otrajai daļai tas, ka tiesas dokumenti ir piegādāti uz fiziskās personas deklarētās dzīvesvietas adresi [...] un no pasta tiek saņemta izziņa par sūtījuma izsniegšanu vai dokumenti tiek nosūtīti atpakaļ, pats par sevi neietekmē dokumentu paziņošanas faktu.

Arī no publikācijas dienas oficiālajā izdevumā „Latvijas Vēstnesis” ir pagājis mēnesis, bet atbildētājs nav uzskatījis par nepieciešamu iesniegt tiesai savus iebildumus vai paskaidrojumus sakarā ar prasību, nav informējis tiesu par neierašanās iemesliem, un nav lūdzis atlikt lietas izskatīšanu.

Tiesa neatrod pamatu lietas atlikšanai pamatojoties uz Civilprocesa likuma 209., 210. panta noteikumiem. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.pantu, 56.¹ panta pirmās daļas 3.punktu, otro daļu, 59.pantu, 156.panta pirmo daļu, tiesa atzīst par iespējamu lietu izskatīt bez atbildētāja piedalīšanās tiesas sēdē, vērtējot atbildētāja neierašanos kā neattaisnotu, jo atbildētājam par lietas izskatīšanu likumā noteiktā kārtībā ir ticis paziņots, kā arī ņem vērā, ka tiesai ir pienākums lietu izskatīt saprātīgā procesuālā termiņā.

Tiesa, noklausījies prasītājas paskaidrojumus tiesas sēdē un pārbaudījusi lietas materiālus, uzskata, **ka maza apmēra prasība ir apmierināma.**

Ar 2014.gada 1.janvāri Latvijas Republika iestājās Eirozonā, līdz ar to no 2014.gada 1.janvāra Latvijas Republikā nacionālā valūta ir *euro* un visi norēķini notiek *euro* valūtā. Saskaņā ar Padomes 1997.gada 17.jūnija Regulu (EK) Nr.1103/97 civillietās, kas uzsāktas līdz 2014.gada 1.janvārim, lietu izskatot pēc būtības, spriedumā tiesa summas, kas norādītas latos, konvertē saskaņā ar Padomes noteikto maiņas kursu (1 *euro* = 0,702804 lati) un noapaļojot saskaņā ar Euro ieviešanas kārtības likuma 6.pantu, spriedumā norādot summu gan latos (informatīvi), gan *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.panta otro daļu tiesa spriedumu pamato uz apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 92.pantu pierādījumi ir ziņas, uz kuru pamata tiesa nosaka tādu faktu esamību vai neesamību, kuriem ir nozīme lietas izspiešanā.

Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.panta otro daļu tiesa spriedumu pamato uz apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā.

Lietā nodibināts un par to nav strīda, ka prasītāja /pers. D/ (dzimusi /uzvārds/) un atbildētājs /pers. E/ ir 1999.gada 21.decembrī dzimušā /pers. F/ un /datums/dzimušā /pers. G/ vecāki, ko apstiprina 1999.gada 27.decembrī izsniegtās dzimšanas apliecības /apliecības numurs/ kopija (lpp. 8) un 2004.gada 23.novembrī izsniegtās dzimšanas apliecības /apliecības numurs/ kopija (lpp. 7).

Lietā nodibināts un par to nav strīda, ka 2012.gada 09.janvārī starp pusēm noslēgta vienošanās laulības šķiršanas lietā (lpp. 13 -15), kuras ietvaros 3.punktā /pers. D/ un /pers. E/ ir vienojušies, ka pēc laulības šķiršanas viņi kopīgi, katrs samērā ar savu mantas stāvokli, uzturēs bērnus, bez tam, ņemot vērā Civillikuma 179.panta prasības, /pers. E/ līdz laikam, kamēr bērni paši varēs sevi apgādāt, apņemas maksāt uzturlīdzekļus Ls 60,00 mēnesī katram bērnam, t.i., kopā Ls 120,00 mēnesī, bet ne mazāk par Ministru kabineta noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru, savukārt saskaņā ar vienošanās 4.punktu puses vienojušās, ka šīs vienošanās 3.punktā minēto uzturlīdzekļu ikmēneša summu /pers. E/ maksās /pers. D/, līdz katra kalendārā mēneša 25.datumam, pārskaitot uz /pers. D/ bankas kontu Nr./numurs/ AS „SEB banka”, vai arī izmaksājot skaidrā naudā, pretī saņemot rakstisku apliecinājumu par naudas samaksu.

Lietā nodibināts, ka pušu 1999.gada 17.jūlijā noslēgtā laulība ir šķirta 2012.gada 8.februārī (lpp. 16-17).

Kā redzams no lietas materiāliem, atbildētājs pušu vienošanos jau 2012.gadā ir pildījis neregulāri, nepilnā apmērā, tā 2012.gada 23.februārī ieskaitot prasītājas bankas kontā uzturlīdzekļus Ls 70,00 apmērā, 2012.gada 10.aprīlī - Ls 80,00 apmērā un 2012.gada 22.jūnijā – Ls 80,00 apmērā (lpp. 23-25).

No minētā secināms, ka pušu noslēgtā vienošanās nenodrošina efektīvu tiesisko aizsardzību bērnu tiesībām uz uzturlīdzekļu saņemšanu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta sesto daļu, piemērojot tiesību normas, tiesa ņem vērā judikatūru.

Augstākais Senāts jau iepriekš ir atzinis, ka vienošanās starp vecākiem notiek tikai par maksājumu apmēru, jo pienākums maksāt un tiesības saņemt līdzekļus bērnu uzturam ir reglamentēts likumā (Civillikuma 177., 179.pants) (*sk.Senāta 2007.gada 24.oktobra spriedumu lietā Nr.SK-729, Senāta 2010.gada 27.oktobra spriedumu lietā Nr. SKC-1126/2010*). Tas nozīmē, ja prasība celta, lai aizstāvētu no likuma izrietošās bērnu tiesības saņemt uzturlīdzekļus no vecāka, nav nepieciešams apstrīdēt noslēgto vienošanos. Šāda vienošanās neliedz ar likumu pamatoto vecāka pienākumu par uzturlīdzekļu maksāšanu noteikt ar tiesas spriedumu.

Ņemot vērā to, ka atbildētājs nav pildījis saistību samaksāt uzturlīdzekļus bērniem atbilstoši vienošanās noteikumiem, tiesa uzskata par iespējamu piedzīt uzturlīdzekļus nepilngadīgo bērnu uzturam uz likuma pamata.

Lietā nepastāv strīds par to, ka bērni /pers. F/ un /pers. G/ dzīvo kopā ar prasītāju un prasītāja īsteno bērnu aprūpi un uzraudzību, nodrošina viņiem apģērbu, mājokli, veselības aprūpi, kopj un audzina atbilstoši savām iespējām, bet atbildētājs bērnu uzturēšanā nepiedalās.

Civillikuma 177.panta pirmā daļa nosaka, ka līdz pilngadības sasniegšanai bērns ir vecāku aizgādībā.

Bērna kopšana un audzināšana ir dabiskas vecāku tiesības, kas nesaraujami saistītas ar obligāti pildāmiem pienākumiem, tostarp atbilstoši Civillikuma 179.panta pirmo un otro daļu vecāku pienākums ir samērā ar viņu mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns varēs pats sevi apgādāt. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu nebeidzas, ja bērns nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem. Saskaņā ar Civillikuma 177.panta ceturto daļu bērna aprūpe nozīmē viņa uzturēšanu, t.i., ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu un viņa izglītošanu un audzināšanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam).

Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumi Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam”, paredz, ka katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus katram bērnam no dzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai 25% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, bet no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Ministru kabineta 2010.gada 30.novembra noteikumi Nr.1096 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi” paredz, ka ar 2011.gada 1.janvāri minimālā mēneša darba alga normāla darba laika ietvaros ir 200 latu.

Ministru kabineta 2013.gada 27.augusta noteikumi Nr.665 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi” paredz, ka ar 2014.gada 1.janvāri minimālā mēneša darba alga normāla darba laika ietvaros ir 320 *euro* (Ls 225).

Ministru kabineta 2013.gada 27.augusta noteikumi Nr.665 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi” (ar 2014.gada 02.decembra grozījumiem) paredz, ka ar 2015.gada 1.janvāri minimālā mēneša darba alga normāla darba laika ietvaros ir *euro* 360,00.

Saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 2.panta pirmo daļu bērnam kā fiziski un intelektuāli nenobriedušai personai vajadzīga īpaša aizsardzība un gādība.

Tiesa uzskata, ka prasītājas pieprasītais uzturlīdzekļu apmērs neprasa vērtēt atbildētāja mantisko stāvokli, jo tas ir atbilstošs minimālo uzturlīdzekļu apmēram, kuru katram vecākam, neatkarīgi no viņa spējām un mantas stāvokļa, ir pienākums nodrošināt katram savam bērnam.

Kā jau norādīts šajā spriedumā, katram vecākam, neatkarīgi no viņa spējām un mantas stāvokļa, ir pienākums nodrošināt

katram savam bērnam minimālo uzturīdzekļu apmēru, savukārt Bērnu tiesību aizsardzības likuma 6.panta pirmajā daļā noteikts, ka tiesiskajās attiecībās, kas skar bērnu, bērna tiesības un intereses ir prioritāras.

Ņemot vērā bērnu intereses, tiesa uzskata, ka uzturīdzekļi nosakāmi atbilstoši valstī noteikto minimālo uzturīdzekļu apmēram un jānosaka arī procentu izteiksmē, jo minimālās darba algas apmērs ir mainīgs, tādēļ, mainoties minimālās darba algas apmēram, bērns uzreiz varēs saņemt lielāku uzturīdzekļu summu. Turklāt uzturīdzekļu apmērs, kas noteikts procentos no Ministru kabineta noteiktās minimālās darba algas, dod iespēju precīzi noteikt uzturīdzekļu summu.

Uzturīdzekļi, tiesas noteiktajā apmērā atbilstoši judikatūrai, kas izveidojusies attiecībā uz Civillikuma normas par vecāku pienākumu gādāt par bērnu uzturēšanu tulkojumu (*sk. Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 29.augusta spriedums lietā Nr. SKC-556*), piedzenami no prasības iesniegšanas dienas tiesā, jo ar prasības celšanas brīdi prasītāja saskaņā ar Civilprocesa likuma 1.pantu uzsākusi savu ar likumu garantēto civilo tiesību aizsardzības realizāciju.

Turklāt uzturīdzekļi nepilngadīgo bērnu uzturam piedzenami līdz laikam, kad bērni varēs paši sevi apgādāt. Augstākās tiesas Senāts 2001.gada spriedumā lietā Nr.SK-144 norādījis – Civillikuma 179.panta pirmās daļas tiesiskā sastāva pazīmes „kad bērns pats var sevi apgādāt” interpretācija atbilst likuma „Par valsts pensijām” 19.pantā paredzētajam, ka „par darba nespējīgiem uzskatāmi bērni, kuru mācās vidējās vai augstākās mācību iestādēs dienas nodaļā un nav vecāki par 24 gadiem”. Tas nozīmē, ka, ja bērns pēc pilngadības iestāšanās objektīvu iemeslu dēļ nevar pats sevi apgādāt, tad atbilstoši Civillikuma 179.panta pirmajai daļai vecāku pienākums viņu uzturēt turpinās (*sal. Senāta 2008.gada 26.novembra spriedums lietā Nr. SKC-440, 2010.gada 27.janvāra sprieduma lietā Nr.SK-251 9.1.punkts, 2010.gada 24.marta spriedums lietā Nr.SK-488, Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2014.gada 17.jūnija sprieduma lietā Nr.SK- 507 7.punkts*).

Ja pēc pilngadības bērns vēlas saņemt uzturīdzekļus pats, viņš ir tiesīgs celt tiesā attiecīgu prasību, lūdzot pārtraukt iepriekš ar tiesas spriedumu noteikto uzturīdzekļu piedziņu par labu mātei.

Ievērojot augstākminēto, tiesa atzīst, ka ir pamats piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai uzturīdzekļus nepilngadīgā dēla /pers. F/, personas kods /personas kods/, uzturam *euro* 85,38 (astoņdesmit pieci *euro* 38 centi) (Ls 60,00) mēnesī, sākot no 2013.gada 22.oktobra līdz 2013.gada 31.decembrim (ieskaitot), *euro* 96,00 (deviņdesmit seši *euro* 00 centi) (Ls 67,47) apmērā mēnesī no 2014.gada 01.janvāra līdz 2014.gada 31.decembrim (ieskaitot) un *euro* 108,00 (viens simts astoņi *euro* 00 centi) (Ls 75,90) apmērā mēnesī, bet ne mazāk kā 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas no 2015.gada 01.janvāra līdz bērns /pers. F/ pats sevi varēs apgādāt, un piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai uzturīdzekļus nepilngadīgā dēla /pers. G/, personas kods /personas kods/, uzturam *euro* 85,38 (astoņdesmit pieci *euro* 38 centi) (Ls 60,00) mēnesī, sākot no 2013.gada 22.oktobra līdz 2013.gada 31.decembrim (ieskaitot), *euro* 96,00 (deviņdesmit seši *euro* 00 centi) (Ls 67,47) apmērā mēnesī no 2014.gada 01.janvāra līdz 2014.gada 31.decembrim (ieskaitot) un *euro* 108,00 (viens simts astoņi *euro* 00 centi) (Ls 75,90) apmērā mēnesī, bet ne mazāk kā 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas no 2015.gada 01.janvāra līdz bērns /pers. G/ pats sevi varēs apgādāt.

Ja mantiskais stāvoklis izmainās, pusēm ir tiesības celt prasību par noteikto uzturīdzekļu apmēra grozīšanu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 33.panta otro daļu tiesas izdevumi ir valsts nodeva, kancelejas nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 3.punktu prasības summa prasībās par uzturīdzekļu piedziņu ir maksājumu kopsumma par vienu gadu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punktu no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos atbrīvoti prasītāji prasībās par uzturīdzekļu piedziņu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu, tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai. Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta „a” apakšpunkts nosaka, ka prasībās līdz *euro* 2134, maksājama valsts nodeva 15 procenti no prasības summas, bet ne mazāk par *euro* 71,14, līdz ar to, ņemot vērā piedzenamo uzturīdzekļu apmēru, no atbildētāja piedzenama valsts nodeva *euro* 307,34 (Ls 216,00) apmērā par labu valstij.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu, izsniegšanu un tulkošanu saistītie izdevumi.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam un 42.panta pirmās daļas noteikumiem no atbildētāja valsts ienākumos piedzenami izdevumi, kas radušies sakarā ar lietas izskatīšanu – ar tiesas pavēstu nosūtīšanu lietas dalībniekiem *euro* 9,35 (deviņi *euro* 35 centi) (Ls 6,57).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.¹ panta pirmās daļas prasībām atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 189.- 195.pantu, 204.¹pantu 250.²⁵pantu, 250.²⁷pantu, tiesa

nosprieda:

maza apmēra prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. D/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus dēla /pers. F/, personas kods /personas kods/, uzturam *euro* 85,38 (astoņdesmit pieci *euro* 38 centi) (Ls 60,00) mēnesī, sākot no 2013.gada 22.oktobra līdz 2013.gada 31.decembrim (ieskaitot), *euro* 96,00 (deviņdesmit seši *euro* 00 centi) (Ls 67,47) apmērā mēnesī no 2014.gada 01.janvāra līdz 2014.gada 31.decembrim (ieskaitot) un *euro* 108,00 (viens simts astoņi *euro* 00 centi) (Ls 75,90) apmērā mēnesī, bet ne mazāk kā 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas no 2015.gada 01.janvāra līdz bērs /pers. F/ pats sevi varēs apgādāt.

Piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. D/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus dēla /pers. G/, personas kods /personas kods/, uzturam *euro* 85,38 (astoņdesmit pieci *euro* 38 centi) (Ls 60,00) mēnesī, sākot no 2013.gada 22.oktobra līdz 2013.gada 31.decembrim (ieskaitot), *euro* 96,00 (deviņdesmit seši *euro* 00 centi) (Ls 67,47) apmērā mēnesī no 2014.gada 01.janvāra līdz 2014.gada 31.decembrim (ieskaitot) un *euro* 108,00 (viens simts astoņi *euro* 00 centi) (Ls 75,90) apmērā mēnesī, bet ne mazāk kā 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas no 2015.gada 01.janvāra līdz bērs /pers. G/ pats sevi varēs apgādāt.

Piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, tiesas izdevumus - valsts nodevu *euro* 307,34 (trīs simti septiņi *euro* 34 centi) (Ls 216,00) apmērā par labu valstij, kas iemaksājami: saņēmēja iestāde: Valsts kase; reģistrācijas Nr.90000050138; konta Nr.LV55TREL1060190911200; BIC kods: TRELLV22; iemaksas mērķis: valsts nodeva tiesu iestādē – C-3149/15.

Piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, tiesas izdevumus - ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus *euro* 9,35 (deviņi *euro* 35 centi) (Ls 6,57) apmērā par labu valstij, kas iemaksājami: saņēmēja iestāde: Tiesu administrācija; reģistrācijas Nr.90001672316; konta Nr.LV51TREL2190458019000; BIC kods TRELLV22; iemaksas mērķis: 21499 - ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, C-3149/15.

Spriedums daļā par tiesas izdevumu piedziņu izpildāms labprātīgi 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Maksājuma dokumenti par valsts nodevas un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu iesniedzami Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā, Rīgā, Lomonosova ielā 10 2.stāvā, 244.kabinetā, norādot tiesneses uzvārdu un lietas numuru.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā 20 (divdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas 2015.gada 17.februāra, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese

D.Dzēviniece